

Sag C-323/24**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

2. maj 2024

Forelæggende ret:

Juzgado de lo Mercantil Número 1 de Alicante (Spanien)

Afgørelse af:

13. december 2023

Sagsøger:

Deity Shoes, S.L.

Sagsøgte:

Mundorama Confort, S.L.

Stay Design, S.L.

Hovedsagens genstand

Intellektuel ejendomsret – EF-design – beskyttelsens omfang – nyhedskravet – individuel karakter – reel designaktivitet – elementer af fodtøjets udseende – personalisering af komponenter, som tilbydes i et forudgående katalog – den krævede grad af personalisering – designerens designfrihed – mulighed for at beskytte udseendet af hele eller en del af et produkt, som udfærdiges på grundlag af kendte modetendenser.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodning om fortolkning ved præjudiciel afgørelse – artikel 267 TEUF – fortolkning af artikel 4, 5, 6, 14 og 25 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (herefter »forordning (EF) nr. 6/2002«).

Præjudicielle spørgsmål

a. Er det nødvendigt for, at et design er omfattet af beskyttelsesordningen i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001, at der foreligger en reel designaktivitet, således at designet er resultatet af designerens intellektuelle indsats? Kan en kombination af komponenter på grundlag af design, hvis udseendes elementer for størstedelens vedkommende er forudbestemt af tradingvirksomheder, således at ændringerne af visse elementer skal betragtes som punktvis og accessoriske, anses for at være en reel designaktivitet i denne forstand?

b. Kan hele eller en del af elementerne i et produkts udseende, som er resultatet af en tilpasning af design, som tilbydes af kinesiske tradingvirksomheder i henhold til kataloger fra disse virksomheder, i forbindelse med det ovenstående anses for at have individuel karakter som omhandlet i artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001, når den aktivitet, der udøves af designets indehaver, er begrænset til at markedsføre disse design i EØS uden ændringer eller med punktvis ændringer af komponenter (såsom sål, nitter, snørebånd, spænder osv.) og elementerne i udseendet for størstedelens vedkommende er forudbestemt af tradingvirksomhederne? Er det i denne forbindelse relevant, at komponenterne heller ikke er designet af den europæiske markedsførende virksomhed, idet der derimod er tale om komponenter, som tilbydes af tradingvirksomheden selv i dens katalog?

c. Skal artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 fortolkes således, at en person, som på grundlag af et design, der tilbydes af tradingvirksomheder i henhold til et katalog, har begrænset sig til at markedsføre dette design ved ændring af komponenter, som også tilbydes af tradingvirksomheden, og som ikke har været genstand for design fra den europæiske markedsførende virksomheds side, kan anses for at være designeren af designet? Er det i denne henseende nødvendigt for at kunne gøre krav på at være designeren, at der påvises en vis grad af tilpasning med henblik på at vise, at den endelige form adskiller sig væsentligt fra det oprindelige design?

d. Skal det i en sag som den foreliggende, uanset det ovenstående og henset til de særlige kendetegn ved det fodtøj, der blev designet på grundlag af prøveeksemplarer fra tradingvirksomheder, og for så vidt som »designet« er begrænset til udvælgelsen af et prøveeksemplar blandt forudgående design og eventuelt variation af visse af dets komponenter inden for det katalog, som producenten (tradingvirksomheden) selv tilbyder, på grundlag af modetendenser, lægges til grund, at disse modetendenser: a) begrænser designerens frihed, således at små forskelle mellem det registrerede (eller ikke-registrerede) design og et andet design kan være tilstrækkelige til at vække et andet helhedsindtryk, eller derimod b) berører den individuelle karakter af det registrerede (eller ikke-registrerede) design, således at disse elementer eller komponenter er af mindre betydning for det helhedsindtryk, de giver en informeret bruger i sammenligning med et andet design, for så vidt som de er et resultat af kendte modetendenser?

Anførte EU-retlige forskrifter

Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder: artikel 17, stk. 2

Artikel 4, 5, 6, 14 og 25 i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design

Anførte nationale forskrifter

1. Retspraksis.

1.1. Dom afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol), første afdeling for civile sager, den 25. juni 2014 (ROJ: STS 2804/2014 – ECLI:ES:TS:2014:2804):

»1. I forbindelse med fastlæggelsen af omfanget af den beskyttelse, som tillægges ved et registreret industrielt design, fastsætter artikel 9, stk. 1, i direktiv 1998/71/EF, at det »omfatter ethvert mønster, der ikke giver den informerede bruger et andet helhedsindtryk«. I stk. 2 tilføjes følgende: »Ved vurderingen af beskyttelsens omfang skal der tages hensyn til den grad af frihed, som frembringeren har haft ved udviklingen af mønstret.«

2. Retten har fastslået, at »den grad af frihed, som designeren har haft ved udviklingen af designet, navnlig defineres ud fra de bindinger, som er knyttet til de kendetegn, som produktets eller en del af produktets tekniske funktion pålægger, eller ud fra de ved lov fastsatte krav til produktet. Disse bindinger fører til en standardisering af visse kendetegn, der derefter bliver fælles for design, der finder anvendelse på de omhandlede produkter« (Rettens dom af 21.11.2023, T-337/12).

Det er endvidere blevet afvist, at en generel tendens ved udformningen af designet kan anses for at være et forhold, der begrænser designerens frihed, idet det netop er denne designerfrihed, der gør det muligt for designeren at opdage nye former, nye tendenser eller sågar at nyskabe inden for rammerne af en eksisterende tendens (Rettens dom af 22.6.2010, T-153/08, og af 13.11.2012, forenede sager T-83/11 og T-84/11).

Selv om disse domme blev afsagt i forbindelse med Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design, er konklusionerne heri også relevante for direktiv 1998/71/EF af 13. oktober 1998, eftersom dette spørgsmål behandles på samme måde i begge disse retsakter.

3. Idet afdelingen er bevidst om, at dette spørgsmål er omtvistet, er den af den opfattelse, at modetendenser i bred forstand ikke er et element, som begrænser designerens frihed, men derimod er med til at fastlægge det registrerede designs individuelle karakter og dermed omfanget af den beskyttelse, som det tillægger indehaveren, og den grad af forskel, som en konkurrents design skal frembyde for at give et andet helhedsindtryk.

Hvis disse tendenser fandtes forud for ansøgningen om registrering af designet, dvs. hvis det registrerede design fulgte de eksisterende markedstendenser, da der blev ansøgt om det, vil dette mindske dets individuelle karakter. Hvis de ligheder, som det angiveligt krænkende produkt udviser i forhold til det registrerede design, består i elementer, som afspejler de modetendenser, der fandtes på det tidspunkt, hvor der blev ansøgt om registreringen, har disse elementer derfor, som anført i de foregående afsnit, mindre betydning for det helhedsindtryk, som de giver en informeret bruger, og det skal lægges til grund, at de to design giver en informeret bruger forskellige helhedsindtryk, hvorfor der ikke foreligger en krænkelse, selv med en mindre grad af forskel end den, der ville kræves, hvis det registrerede design ikke afspejlede disse modetendenser.

Hvis disse modetendenser derimod ligger tidsmæssigt efter registreringen af det industrielle design, således at det kan udledes, at dette design udviser en betydelig grad af individualitet, idet det var i stand til at foregribe modetendenserne eller endda var afgørende i udviklingen af disse tendenser, må denne større individualitet ikke udvandes ved at tillade konkurrenterne at markedsføre produkter med et lignende design, som ikke giver en informeret bruger et andet helhedsindtryk, med den undskyldning, at friheden for designeren af det senere design begrænses af modens krav.

4. Det følger af det ovenstående, at fortolkningen af den nationale lovgivning, der finder anvendelse, i lyset af direktivets ordlyd og formål ikke kræver, at markedstendenserne skal anses for at begrænse designerens frihed i forbindelse med fastlæggelsen af den grad af beskyttelse, som det registrerede design er omfattet af i henhold til Estatuto de la Propiedad Industrial (lov om industriel ejendomsret).«

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne i hovedsagen

- 1 Den 10. december 2021 har DEITY SHOES S.L. anlagt et krænkelsessøgsmål mod MUNDORAMA CONFORT S.L. og STAY DESIGN S.L.
- 2 Den 12. april 2022 har MUNDORAMA CONFORT S.L. og STAY DESIGN S.L. besvaret søgsmålet og fremsat et modkrav om, at sagsøgerens design erklæres ugyldigt.
- 3 Den 24. maj 2022 har DEITY SHOES S.L. besvaret modkravet.
- 4 DEITY SHOES har anlagt et krænkelsessøgsmål vedrørende krænkelse af både registrerede og ikke-registrerede EF-design for en række skodesign mod selskaberne MUNDORAMA CONFORT S.L. og STAY DESIGN S.L.
- 5 MUNDORAMA CONFORT S.L. og STAY DESIGN S.L. har fremsat modkrav og med hensyn til visse design påberåbt sig den ret på grundlag af tidligere brug, som er fastsat i artikel 22, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002, og, for så vidt det er

relevant her, gjort gældende, at DEITY SHOES' design er ugyldige som følge af manglende nyhed og individuel karakter.

- 6 De har endvidere gjort gældende, at der ikke foreligger nogen innovation i udførelsen af designene, når der er tale om virksomheder, som markedsfører produkter tilbudt af tradingvirksomheder, som udelukkende er hjemmehørende i Kina.
- 7 I denne henseende er det godtgjort, at de to virksomheder opererer i den samme sektor inden for markedsføring af fodtøj.
- 8 Der er tale om virksomheder, som ikke beskæftiger sig med innovation, men derimod med køb af fodtøj i Kina på et marked, hvor de relevante faktorer er volumen og pris.
- 9 I denne henseende er det godtgjort, at den procedure, som fører til markedsføringen af fodtøjet, forløber således:
 - (i) Parternes leverandører er tradingvirksomheder, som udelukkende er hjemmehørende i Kina, og som varetager hele processen med import og eksport af produkter for dem
 - (ii) De kinesiske tradingvirksomheder fremsender forskellige prøveeksemplarer på produkter til parternes personale – sædvanligvis kommercielle profiler og marketingprofiler
 - (iii) Personalet undersøger de produkter, som der er fremsendt prøveeksemplarer af, og foreslår leverandørerne punktvis ændringer af deres karakteristika (såsom f.eks. farven, et materiale, spændernes placering, snørebånd og andre udsmykningslementer)
 - (iv) Når der er enighed om det endelige produkts karakteristika, sender leverandørerne fra Kina varerne til Spanien sammen med de relevante beviser, som beskriver processen med tilpasning af fodtøjet.
- 10 I denne henseende er det godtgjort, at de design, som DEITY SHOES har hævdet at være indehaver af, er design, som er blevet tilpasset på grundlag af design, der tilbydes af de kinesiske tradingvirksomheder gennem deres kataloger.
- 11 Der er ikke blevet forelagt tilpasningsbeviser, som gør det muligt for den forelæggende ret at fastslå, hvilke ændringer der er blevet foretaget med hensyn til hvert enkelt design.
- 12 Det er ikke godtgjort, at sagsøgeren råder over en designafdeling, eller at de design, som hævdes at være krænkende, har været genstand for en reel designaktivitet. Alt i alt er der tale om design, hvori der foretages ændringer i forhold til det grunddesign, som tilbydes i den kinesiske tradingvirksomheds katalog.

- 13 Hvad angår elementerne i de markedsførte designs udseende er disse elementer altså for størstedelens vedkommende forudbestemt af det design, der tilbydes af den kinesiske leverandør, således at ændringerne af visse elementer må anses for at være punktvis og accessoriske (såsom f.eks. farven, et materiale, spændernes placering, snørebånd og andre udsmykningselementer).
- 14 Efter den forelæggende rets opfattelse er prisen et meget vigtigt element i denne sektor, og enhver ændring af grunddesignet, som indebærer en større tilpasning, medfører øgede omkostninger, hvilket mindsker de europæiske markedsførende virksomheders profitmarginer. Der foreligger således ikke noget reelt incitament til at foretage væsentlige ændringer i forhold til de grunddesign, som tilbydes af de kinesiske tradingleverandører.
- 15 De ændringer, som foretages af punktvis elementer, såsom f.eks. farven, et materiale, sålen, spændernes placering, snørebånd og andre udsmykningselementer, foretages ligeledes i selve det katalog, som tilbydes af tradingvirksomheden.
- 16 Endelig savner de registrerede og ikke-registrerede design ethvert modeelement. Disse design baseres reelt på kendte modetendenser, som gør det muligt at sikre salg af de store ordrer, som produceres på fabrikkerne i Kina. I denne forstand kan det lægges til grund, at eftersom der er tale om en sektor, hvor de vigtigste faktorer, der skal tages hensyn til, er volumen og pris, er designernes handlefrihed yderst begrænset i sammenligning med andre typer fodtøj med en modekomponent, som består gennem flere sæsoner, eftersom der ikke investeres i innovation.
- 17 På denne baggrund er der tale om design, som tager sigte på at reproducere æstetiske tendenser, som er velkendte i modeverdenen, og som er genstand for masseproduktion til lav pris fra tradingvirksomhedernes side med henblik på efterfølgende markedsføring på Den Europæiske Unions marked.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

A. DEITY SHOES' argumenter

- 18 Hvad angår det første spørgsmål har DEITY SHOES' forsvar gjort gældende, at når et design anses for at opfylde kravene om nyhed og individuel karakter, kan det ikke nægtes, at det er baseret på en »intellektuel indsats« eller en »reel designaktivitet«. Derfor bør det første præjudicielle spørgsmål efter virksomhedens opfattelse ikke forelægges. For det tilfælde, at det besluttes at forelægge det, bør det efter virksomhedens opfattelse formuleres anderledes, idet det foreslår følgende: »Det ønskes oplyst, om Rådets forordning (EF) 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design som betingelse for at være omfattet af forordningens beskyttelse kræver, at designeren foretager en yderligere intellektuel indsats ud over den, der består i at udforme hele eller en del af et

produkts udseende, som fremgår af de særlige karakteristika ved navnlig selve produktets eller dets udsmyknings linjeføring, udformning, farve, tekstur eller materiale.«

- 19 Hvad angår det andet præjudicielle spørgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at det forhold, at ændringerne foretages med valgmuligheder i tradingvirksomhedens »eget katalog« er irrelevant. Det er endvidere velkendt, at komponenter i fodtøj designes og produceres af hjælpeindustrien for komponenter og sjældent sælges separat. Endelig bør der ved besvarelsen af spørgsmålet tages hensyn til typen og antallet af komponenter, som tilbydes af den hypotetiske tradingvirksomhed, samt designerens mulighed for at inkorporere tredjeparters komponenter, idet ingen producent af fodtøj eller virksomhed, som markedsfører fodtøj, har et ubegrænset katalog, og kataloget heller ikke begrænser designerens muligheder for at inkorporere tredjeparters komponenter. Desuden skal det tages i betragtning, at et ubegrænset katalog over komponenter kan give anledning til uendeligt mange formmuligheder, på samme måde som kombinationerne af 27 bogstaver gør det muligt at udvikle hele det spanske sprog. Derfor bør det andet præjudicielle spørgsmål efter sagsøgerens opfattelse ikke forelægges.
- 20 Hvad angår det tredje spørgsmål er sagsøgeren af den opfattelse, at forordning (EF) nr. 6/2002 med hensyn til kravet om en vis grad af »tilpasning« allerede fastsætter, at det krav, som kombinationen af karakteristika eller komponenter skal opfylde, indebærer, at kombinationen af komponenterne er ny, dvs. at det helhedsindtryk, som den giver informerede brugere, er forskellig fra det helhedsindtryk, der vækkes af ethvert andet design, som er blevet offentliggjort.
- 21 I denne forstand er det uforståeligt, hvorfor en virksomhed, som anvender en kinesisk tradingvirksomhed, skal behandles anderledes end ethvert andet design, som kombinerer isolerede komponenter eller karakteristika fra kendte design, hvad enten de indgår i kataloget eller ej, fra Kina eller ethvert andet land, eller som på anden vis er en del af den fælles arv af kendte former.
- 22 Hvad angår det sidste af de forelagte spørgsmål har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at det forhold, at designet opnås ved at kombinere forskellige komponenter, som indgår i en virksomheds katalog, ikke begrænser designerens frihed, idet denne kan tilstræbe et helhedsindtryk, som adskiller sig fra det helhedsindtryk, der vækkes af ethvert andet fodtøjsdesign, der er offentliggjort, enten ved at tilstræbe en særlig kombination af komponenter, som er ny og har individuel karakter, eller ved at ændre visse af disse komponenter. Sagsøgeren har tilføjet, at dette gør sig gældende for alle skabere af fodtøjsdesign.

B. MUNDORAMA CONFORT S.L.'s og STAY DESIGN S.L.'s argumenter

- 23 Hvad angår det første spørgsmål har forsvaret for MUNDORAMA CONFORT S.L. og STAY DESIGN S.L. gjort gældende, at det er nødvendigt at forelægge det præjudicielle spørgsmål, for så vidt som spørgsmålet i det væsentlige tager sigte

på at fastslå, om forordning (EF) nr. 6/2002 er så fleksibel, at den giver mulighed for adgang til beskyttelse for ethvert design, uanset om disse design afspejler en forudgående kreativ proces, som udgør en »reel designaktivitet«, eller ikke. De sagsøgte har dog anerkendt, at forordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 25, stk. 1, litra b), ikke omhandler den kreative proces, og at selve ordlyden af forordning (EF) nr. 6/2002 heller ikke synes at kræve, at denne skal finde sted. Efter deres opfattelse kan der imidlertid ud fra et kriterium om hermeneutisk fortolkning ikke ses bort fra den.

- 24 Derfor er de sagsøgte af den opfattelse, at der bør forelægges det spørgsmål, om forordning (EF) nr. 6/2002 som betingelse for, at et design er omfattet af den beskyttelse, som forordningen tillægger både registrerede og ikke-registrerede design, kræver, at designet er et resultat af en intellektuel indsats fra designerens side, og ikke er et produkt, som udfærdiges på grundlag af kendte tendenser med små ændringer i forhold til den kinesiske tradingvirksomheds katalog og uden en modekomponent.
- 25 Hvad angår det andet spørgsmål er de af den opfattelse, at kernen i spørgsmålet, som er nært knyttet til det første spørgsmål, er, (i) om forordning (EF) nr. 6/2002 er så fleksibel, at det giver mulighed for adgang til den beskyttelse, som forordningen tillægger ethvert design, som blot har (eller ikke har) været genstand for et arbejde med »tilpasning« af designets komponenter, og (ii) om det er relevant, at disse komponenter heller ikke er resultatet af en »reel designaktivitet«, men derimod tilbydes af kinesiske tradingleverandører til alle operatørerne i sektoren.
- 26 De er derfor af den opfattelse, at det andet spørgsmål bør omformuleres således: *Er det relevant for beskyttelsen af udseendet af hele eller en del af et produkt i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design, at ingen af dets komponenter er resultatet af designerens intellektuelle indsats, idet der derimod er tale om komponenter, som tilbydes i en leverandørs katalog, når kataloget ikke tilbydes eksklusivt til en virksomhed, men tilbydes til alle operatørerne i sektoren? Eller er det derimod relevant for beskyttelsen af udseendet af hele eller en del af et produkt i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002, at ansøgeren eller dennes ejer på grundlag af et forudgående design, som tilbydes af leverandører, har begrænset sig til at tilpasse dette forudgående design ved ændring af komponenter, som ligeledes tilbydes af leverandøren i dennes katalog til forskellige operatører i sektoren?*
- 27 Hvad angår det tredje spørgsmål bør det efter de sagsøgtes opfattelse omformuleres således: *Skal forordningens artikel 14 fortolkes således, at en person, som på grundlag af et forudgående design, som tilbydes af kinesiske tradingvirksomheder, har begrænset sig til at tilpasse dette forudgående design ved ændring af komponenter, som ligeledes tilbydes af den kinesiske tradingvirksomhed, og som ikke har været genstand for design fra den europæiske markedsførende virksomheds side, kan anses for at være indehaver af designet?*

Er det i denne forbindelse nødvendigt, at der godtgøres en vis grad af tilpasning, for at der kan gøres krav på ejerskabet til designet?

- 28 Hvad angår det fjerde spørgsmål er de sagsøgte i det væsentlige enige i indholdet af det forelagte spørgsmål.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 29 Den forelæggende ret anmoder Domstolen om oplysninger om rækkevidden af beskyttelsen af EF-design og om ejerskabet i forbindelse med fodtøjsvirksomheder, som har begrænset sig til at vælge mellem forskellige muligheder, som tilbydes i en tradingvirksomheds katalog, når elementerne i udseendet for størstedelens vedkommende er forudbestemt af det design, som tilbydes af den kinesiske leverandør, således at ændringerne af visse elementer skal betragtes som punktvis og accessoriske.
- 30 Med det første præjudicielle spørgsmål anmodes Domstolen om oplysninger om de betingelser, der er nødvendige for at forstå, hvornår der er tale om et design, og navnlig om, hvorvidt undersøgelsen skal begrænses til elementerne vedrørende nyhed og individualitet, eller om designeren eventuelt skal opfylde en yderligere betingelse for at kunne gøre krav på ejerskabet. Det ønskes oplyst, om EU-retten indeholder et implicit krav om nødvendigheden af en ægte designaktivitet. Dvs. om det er nødvendigt for, at et design er omfattet af beskyttelsesordningen i forordning (EF) nr. 6/2002, at der foreligger en reel designaktivitet, således at det kræves, at designet er et resultat af designerens intellektuelle indsats og ikke er et produkt, som udfærdiges på grundlag af kendte modetendenser.
- 31 I forbindelse med det første præjudicielle spørgsmål er den forelæggende ret af den opfattelse, at det skal afklares, om der kan gives beskyttelse til udseendet af hele eller en del af et produkt, som er et resultat af tilpasning af design, som tilbydes af kinesiske tradingvirksomheder i henhold til disse virksomheders kataloger, når den aktivitet, som udøves af designets indehaver, er begrænset til at markedsføre disse design i EØS uden ændringer eller med ændringer af komponenter (såsom sål, nitter, snørebånd, spænder osv.), som gennemføres inden for selve det katalog, som tilbydes af tradingvirksomheden. Det ønskes i denne forbindelse oplyst, om det er relevant, at ingen af komponenterne reelt er designet af den europæiske markedsførende virksomhed, idet der derimod er tale om komponenter, som tilbydes af samme tradingvirksomhed i kataloget, når kataloget ikke tilbydes eksklusivt til en virksomhed, men tilbydes til alle operatørerne i sektoren.
- 32 Det andet præjudicielle spørgsmål flytter drøftelsen til et andet niveau. Domstolen anmodes om oplysninger om selve begrebet individualitet i et tilfælde som det foreliggende, hvor designet er baseret på et design, som tilbydes i en kinesisk tradingvirksomheds katalog, som ikke blot følger generelle og kendte modetendenser, men er resultatet af en punktvis ændring af komponenter, som

ligeledes tilbydes af tradingvirksomheder i et katalog, uden nogen modekomponent.

- 33 Hvad angår denne type design er det relevante forhold, at de er baseret på kendte modetendenser, eftersom det er dette, der gør det muligt at sikre salg af store ordrer. I denne type produkter synes det differentierende element ikke at være designet, men derimod produktets pris, hvorfor det er prisen, der gør det muligt at gøre ordrene og den efterfølgende markedsføring rentabel.
- 34 Med det tredje præjudicielle spørgsmål ønsker den forelæggende ret oplysninger om begrebet designer, nærmere bestemt om, hvorvidt indehaveren af designet i tilfælde af, at designets eksistens bestrides, skal godtgøre en vis grad af tilpasning for at kunne gøre krav på at være designeren.
- 35 Med det fjerde præjudicielle spørgsmål inddrager den forelæggende ret den retspraksis, der fremgår af dom afsagt af Tribunal Supremo (øverste domstol), første afdeling for civile sager, den 25. juni 2014, STS 2804/2014 – ECLI:ES:TS:2014:2804, og ønsker oplyst, om det henset til de særlige kendetegn ved fodtøjet som beskrevet i det fjerde spørgsmål, som følger modetendenserne, kan lægges til grund, at disse modetendenser a) begrænser designerens frihed, således at små forskelle kan være tilstrækkelige til at vække et andet helhedsindtryk, eller derimod b) berører den individuelle karakter af designet, således at disse elementer eller komponenter er af mindre betydning for det helhedsindtryk, de giver en informeret bruger, for så vidt som de er et resultat af kendte modetendenser.